

[Waldorff]

Men når jeg begynder at snakke om fondene, har det ikke noget at gøre med den store, forkromede skattereform. Det drejer sig om den samme paragraf i loven, § 14, stk. 2, der også bruges som grundlag for at give skattefri ydelser til fonds og foreninger, og det, jeg kritiserer, er, at der klart er tale om en forskelsbehandling i skatteministerens forslag med hensyn til, hvordan man vil behandle de bidrag, der gives til skattefri institutioner som foreninger og fonds, og så de bidrag, der gives til ikke her i landet skattepligtige personer, nemlig fremmedarbejdernes familier. Det vil sige, at der mangler den rimelighed, som skatteministeren ellers har slået på i forbindelse med afskaffelse af fradraget, og som var, at vi ikke kunne give det til folk, som ikke var indkomstskattepligtige. De skattefri institutioner, fonds og foreninger, som man kan give bidrag til efter § 14, stk. 2, er heller ikke skattepligtige. De bliver ikke engang kontrolleret. Der kan finde det mest massive misbrug sted i forbindelse med disse fonds. Det, jeg så spørger om, er: når man nu har fat i præcis denne paragraf i skattelovgivningen, ville det så ikke have været logisk, om man havde set på det problem, hvor der jo skjuler sig langt, langt større beløb end dem, som udgøres af indvandreteres forsørgelseskontrakter?

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Da ministeren sidst var på talerstolen, synes jeg nok, at begrundelsen fra hans side i højere grad var af mere formel karakter, end den var af reel karakter. Jeg synes også, at man kan sige om ministerens udtalelse, at den er en tydelig bekræftelse på, at alt er relativt, for når man læser bemærkningerne i ministerens skriftlige fremsættelse, hedder det:

»Efter forslaget indføres der en beløbsmæssig begrænsning i fradragsretten for ensidigt påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her i landet.«

Ja, så kan man jo godt sige, at det ud fra et mere afgrænset synspunkt er en generel bestemmelse. Jeg vil dog gerne spørge ministeren, om han ikke vil erkende, at bestemmelsen ville være mere generel, hvis den også gjaldt for personer, der var skattepligtige her i landet.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Til det sidste vil jeg sige, at det er jo et synspunkt. Men må jeg i øvrigt sige til hr. Flygaard, der betragter min argumentation som ret formel, at vi har nu her i landet drøftet beskatningsforhold omkring såkaldte forsørgelseskontrakter gennem flere år. Nu ligger der altså et konkret forslag fra regeringens side på folketingets bord med henblik på en virkelig grundig bearbejdning af dette problem og dermed også en politisk stillingtagen, og jeg har tilkendegivet regeringens helt åbne indstilling over for at finde en rimelig, fornuftig og hensigtsmæssig løsning.

Så skal jeg sige til hr. Waldorff, at for det første er det jo sådan, hvad hr. Waldorff selvfølgelig ved, at ydelser til selskaber og foreninger, der ikke er hjemmehørende her i landet, selvfølgelig er inde under den begrænsningsregel, som er foreslået i lovforslaget. Når det så drejer sig om skattefrie foreninger m. v. og mulighederne for at lave ordninger her, vil jeg sige, at ligningsmyndighederne jo med hjemmel i skattekontrolloven kan kræve vedtægter, regnskaber, bilag og kontrakter m. v. fremlagt, og herved vil det i hvert fald i et vist omfang være muligt dels at kontrollere, om ydelserne faktisk er udskilt fra yderens formue, dels om disse er anvendt i overensstemmelse med foreningens formål.

Og så vil jeg godt føje til, at skulle det vise sig, at der efter lovforslagets eventuelle vedtagelse startes en række foreninger, institutioner m. v., hvis vedtægtsmæssige formål – og det er jo sådan set også svar til hr. Bernhard Baunsgaard – vedrører aktiviteter i udlandet, og der overføres midler til betaling af disse aktiviteter, vil det i sig selv være et incitament for skattemyndighederne til at være ekstra på vagt og kontrollere, at der forholdes efter vedtægterne. Hr. Waldorff må ikke være i tvivl om, at der selvfølgelig vil udgå en instruktion til ligningsmyndighederne herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):